

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 9. decembra.

Kakor so se pred šestimi leti vulkana Krakove silni tresaji čutili po vsem našem planetu, prozročevali izredno visoko morskno plimo in čarobno nam žarili na večernem nebu, tako je za nas Evropce nepričakovani preobrat v Braziliji začel uplivati na duhove na Španjskem, kjer se je vsled tega nadejati ministerske krize in morda še kaj drugega.

Kakor Španjcem godi se tudi Italijanom. Tudi v njih pojavlja se ministerska kriza, toda iz drugih nagibov. Crispi sicer še trdno stoji, a finančnemu ministru je stališče omajano, to zaradi državnega budgeta. Odkar je bil pokojni Sella z najstrožjimi sredstvi uredil finance italijanske, imeli so naši sosede tako ugodno stanje, da smo jih skoro zavidali. Do 1875. l. imeli so redno vsako leto prebitke.

A na svetu ni nič stalnega, najmanj pa pri davkih. Kakor so v nas, v Avstriji državne potreščine 1870. l. znašale le 323 $\frac{1}{4}$ milijona gold., a za leto 1890 se proračunile na 545 $\frac{1}{2}$ milijona, torej za 222 $\frac{1}{4}$ milijona več, tako se je polagoma tudi v Italiji izgubil prebitke, a pojavil velik, jako čuten primanjkljaj. Tri leta že boluje italijanska kraljevina za akutnim primanjkljajem, katerega ne more odpraviti nobena ministerska lepopsna spretnost. Pred tremi leti imeli so osem milijonov deficita, leta 1887/88 že dva in sedemdeset, v računskem sklepu za 1888/89 pa celo 234 milijonov lir nedostatka.

Tudi proračun za 1890. l. ni baš ugoden. Izkazanih je sicer samo 48 milijonov nedostatka, a ker je obče znano, da si finančni ministri pri sestavljanju proračunov natikajo optimistične naočnike na nos, da nam bodočnost rišejo bolj rožnobočno, nego je potem v resnici, — smelo bi se sklepati, da bode državni nedostatek še nekoliko narastel.

Ta primanjkljaj nastal je, kakor vsi ogromni troški po družih evropskih državah, iz militarizma, iz krčevitega oboroževanja na kopnem in na morji. Mlada Italija hotela je na vsak način zavzeti dostojno mesto mej nekdanjo pentarihijo, zaradi tega napenjala je vse sile, ustvarila si silno mornarico, ki se doslej odlikuje v tem, da ima največje oklopnice, na njih pa največje topništvo, ter pomnožila in oborožila svojo vojsko v duhu sedanje železne

dobe. Pri tem naporu pretegnila je svoje nevajene sile in nasledek bil je primanjkljaj v državnem gospodarstvu, katero je dosledno na rakovem potu, odkar so prenehali prijateljski odnosi s Francosko.

Finančne te neprilike važne so za nas iz dvojnega ozira. Prvič, ker smo z Italijo politično zvezani, drugič pa zato, ker italijanska opozicija finančni žalostni položaj uporablja proti sedanji vladi. Opozicija italijanska namreč pravi: Da so se troški mornarice in vojske tako silno povišali, to so nasledek politike Crispijeve, kajti brez zveze z Nemčijo in Avstrijo bi tolikega oboroževanja ne bilo treba. Ker torej politika Crispijeva državo spravljala na beraško palico, treba jej strastno nasprotovati. Italija mora ločiti se iz trojne zaveze in zopet ponoviti prijateljsko zvezo s sorodno Francosko.

Opozicija italijanska vsaj v zbornici nema znanega števila za soboj, znamenja pa kažejo, da ima veliko zaslonbo po deželi. Proračun za 1890. leto z neugodnimi svojimi številkami je še pomnožil italijanskega prebivalstva nevoljo. Prvi odmev te nevolje je pa baš zgoraj omenjena kriza.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 7. decembra.

Državni zbor je pričel svoje delovanje. Kako je bilo vse prijetniše v kazenskem odseku, nič politike, sama kriminalistika. Govorilo se je in utemeljevalo predloge prostodušno, brez pridržka. Marsikateri razlog bi celo ne bil za javnost. Dr. Kopp, praktik obširnega znanja, ki se pa boji učenjakov, kakor je sam rekel, imel je zmiraj kaj zdravega humorja pri rokah, s katerim je razprave solil. Najvišji zdravstveni svet s svojimi predlogi ni našel pri njem milosti. „Kaj pa jih (zdravnikov) to briga“, mu je bil večkrat razlog proti njim in nikakor mu ni šlo v glavo, da namesto „novorojeno“ dete bi bilo boljše rečeno „v dojenški dobi stoječe dete“, ker to bi se ne dalo drugače dokazati, kakor če se stražniku da cucelj, da to v vsakem slučaju ugotovi.

Obširnost grofa Pininskega, ki je imel potrebo vse povedati, kar je kje in kdaj čital, imela je to dobro stran, da so si člani odseka odpočili, ko je bil on pri besedi. — Sploh so se bili člani drug drugemu tako privadili, občevanje bilo je tako ne-

prisiljeno kolegijalno, da bode vsakemu v prijetnem spominu ostalo. —

Kako vse drugačno je sedaj, ko je belo poslopje polno poslancev. Tu se srečavajo kolege, ki so si podtikali čez poletje najgrše nakane, a običaj zahteva uljudno občevanje in stiskajo si roke. — Čitatelji „Slov. Nar.“ vedó iz jednega zadnjih listov, pod kakimi avspiciji se sestaje državni zbor. Tistega „veselega soglasja“, katero je Hohenwartova konferenca v svet poslala, ne opazuje mnogo v zbornici. Ko prične podrobni razgovor o predmetih, posamičnim parlamentarnim oddelkom posebno važnih, pa ni soglasja in vlada bode to pri uporabi proti zahtevam desnice v svojo korist obračala. — Vrh tega se opazuje, da se levica popolnuje, ozdraveli so dr. Jaques, Auspitz, Tomaščuk. To je popolnoma v redu, da so ozdraveli, toda bolje bi bilo, da si dadó počitka izven zbornice.

Predbožično kratko zasedanje nima drugega namena, kakor da vlada predloži državni proračun, da si pridobi budgetni provizorij za tri mesece in dovoljenje nabirati vojakov. — Razven tega pridejo na dnevni red poročila odsekov in prva branja o manj važnih stvareh in dogotoviti se ima pomorski red (Seemannsordnung), ki stoji v razpravi. Sicer je predsednik Smolka obljubil tudi vse volilne predloge na prvo branje postaviti in mej temi je predlog o spremembi volilnega reda za koroške kmetijske občine.

Pomenljivejše, kakor ono, kar se vrši javno v zbornici, je to, kar se vrši mej strankami. Levica, ojačena po napakah in neodločnosti desnice, naskakuje vlado z vsakovrstnimi interpelacijami. Plenar in tovariši zahtevajo, da se izreče o českem državnem pravu. Umestnejše bi bilo to vprašanje staviti v českem deželnem zboru, katerega se pa Nemci ogibajo, — tam se je obširno razpravljalo to vprašanje in laglje bi bilo tam dobiti odgovora. Richter in Russ interpelujeta ter grajata vsak posebej naredbo o uniformovanju državnih uradnikov. S tema interpelacijama se brez dvojbe ujemajo tudi poslanci desnice brez izjeme. —

Poslanec Lippert objavlja v interpelaciji na domobranskega ministra dogodek, ki kaže, kako neprijetno in celo nevarno je za civilista imeti opra-

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Drugi del.

(Dalje.)

XI.

„Vi, častiti gospod, tu mej nami?“

„Oče, nisem vas že mogla pričakati,“ odgovorila je mesto duhovnika devotka, ki je doslej stala ne daleč pod velikansko smreko vedno imajoč oči uprte k tolpi, v katere sredi je Skůra dokončaval, zdaj stisnila se je k očetu.

Mlademu duhovniku razširila se je rdečica do belega čela.

„Skrijte se! Ujeli vas bodo tu, — bežite!“

„Jaz, Květ — bežati?“

„Odpeljali vas bodo, častiti gospod! — In potem ne vidimo vas več!“

Sam Bog ve, od kje so prišle te besede Světluški na jezik. Duhovnik je zdrhtel, kakor ko so mu prinesli pisanje, da leži v rojstni hiši otec na smrtni postelji.

„Očitajo mi, da sem tega upora jaz kriv! Naj imajo torej v nečem prav! Jaz ostanem mej vami!“

„Da ostanete?“ ušlo je Světluški, in glas njen se je tresel kakor prvi cveti zvončkov, ko jih veter oveje. Duhovnik uprl je v njo oko, kakor bi jej hotel reči: „Mene varuješ in sama hitiš v pogubo? Že radi tebe ostanem tu!“

„Naše življenje je že na tem: ali se bomo imeli dobro, ali poginemo, ali bomo živeli v miru pod svojo streho, ali trohnili v tej dolinici! A vaše življenje!“

Duhovnik upiral je še zdaj oči v devotko, ki se je stiskala k očetu z očitnim strahom — morda za samo sebe? Jedva... V plahih očeh čital ji je še razločneje: „Storite, kakor vam svetuje moj otec! Čas je že!“

„Naj poginem mej vami, če treba!“

Te besede čule so se po dolini, da so se zbog njih zalesketale Podlescem oči kakor bliski in upali obrazi zardeli kakor zarja. In okrog duhovnika zbralo se je ljudij, kakor bi bil v cerkvi na prižnici in kakor bi bil svojo prvo propoved, katero je imel na Okrouhlino ponavljal, a temeljiteje.

„Dobri ljudje, kdo s celega sveta bi tako go-

voril z nami? Kdo bi nam tako zaupal? Že zato moramo zmagati, ker bodete vi mej nami! — Vi me ne poznate, častiti gospod, vi se tej haljini čudite, kje se jemlje to pod njo, a jaz vas poznam, in polu leta vas poznam, in dal bi svoje življenje za vas! — Sicer je revno, gospóda bi rekli, le za na vislice — a vi takih ne zametujete!“ Metljar Razhoda govoril je te besede z vzvišenim glasom in z desnico na srci. „Ko bo jedenkrat, častiti gospod, že trava rastle na vaši gomili, za otroke vseh Podlescev vam obljubljam, da bodo molili za vas, da bodo blagoslavljali vaše ime in da bodo pripovedovali svoji deci, kako je nekedaj prišel na Okrouhlino duhovnik, kako je njihovim otcem in dedom prvič drugače govoril v cerkvi, kakor se je ondu čulo po sto let, kako je šel mej nje, ko jim je bilo najhuje, da bi jih potolažil in naukušil za potrpljenje!“

Ob istem času korakale so k Svetogothardski dolinici po gozdnih potih vrste pešcev in se stikale v ožji in ožji krog kakor bojni zmaj, ki je pred leti iz Smečenskih lesov zablodil na lovu. Vojaki korakali so molče, a bilo jim je na obrazu videti, kako gore po boji.

Močen oddelek grenadirjev ostal je že nad brdom, naprej bila je cesta zaprta. Drevje drug vrh

viti z vojaškimi oblastniki — Nek polkovnik pital je nekega trgovca, ki je prišel po odpustni list iz deželne brambe, najprej s „kujonom“, in ko ta ni pred njim stal, kakor vojak, dal ga je vrhu tega še nekoliko dnij zapreti. — Vsaka sila do vremena, rekli bi oziraje se tudi na nekatere slične, obžalovanja vredno dogodke zadnjih dnij na Slovenskem. Posamične frakcije desnice formulirajo vsaka svoje zahteve. Poljki, ki imajo vsega v izobilju, kar mi tako krvavo potrebujemo, utegnejo zahtevati odpis ogromnega zemljiško-odveznega dolga za Galicijo. Ne dvoji se, da jim levica ta odpis brez ugovora dovoli, če bi ji hoteli pripomoči na krmilo. Čehi morajo se izkazati z znatnimi uspehi, če nočejo, da jih pri novih volitvah njih „mladi“ sorojaki popolnoma ne izpodrinejo. Nemški konservativci hočejo dognati versko šolo. Slovenci bodo radi v to privolili, kakor so se njih poslanci že pred svojimi volilci o tem izrekli, če ne bode cerkvena oblast predaleč segala. Slovencem je celo jako po godu revizija šolskih zakonov, ker le pri tej imajo nado doseči narodno šolo in tako tla izpodmakniti nemškemu „šulferajnu“ in „pro patriji.“ — Poleg tega je pa še mnogo želja in potreb, ki jih imamo Slovenci. — Vender pa ne zahtevamo uspehov po legislativnem potu, ker to bilo bi težko izvedljivo z ozirom, da imamo le še poldrugo leto do novih volitev. Zahtevati pa moramo, da se uprava tako šolska, kakor politična in justična ravna po besedah in duhu § 19. tem. zak. Ne dvomimo, da bodo slovenski poslanci konkretne predloge stavili in vlado podpirali le, če bodo imeli dokaze, da se izvršujejo. V gmotnem oziru zahtevali bodo državne podpore za dolensko železnico in osušenje Ljubljanskega barja. Želimo, da bi desnica, ki je svojo solidarnost izjavila, imela tudi v istini toliko odločnosti, da dožene to, kar neobhodno potrebuje. A dosedanje skušnje slabijo naše upanje in bojimo se, da ji naposled še z milostno brco vlada prestriže nit marastičnega življenja. Dal Bog, da se varamo!

O pouku in vzgoji gluhomencev.

(Spisal J. H., učitelj na c. kr. gluhomemnici v Beči)

V letošnjem zborovanju deželnega zbora obravnavalo se je tudi o pouku in vzgoji gluhomencev in slepcev in sicer na temelji vladne predloge. Zadeva ta vzbudila ni nikakor onega zanimanja, katerega potrebuje v povoljno rešitev. — Zato hočem nekoliko govoriti v tej zadevi.

Potreba vzgoje in pouka gluhomencev uvidi se takoj, ako pomislimo, da imamo na Avstrijskem, takraj Litve nad 26 tisoč gluhomencev, mej njimi 6271 za šolo godnih otrok. Teh zadnjih preskrbljenih je samo 1428 v raznih zavodih, ostaja torej še 4843 gluhomencev otrok, ki rasto brez vsake vzgoje. Da upliva ta nedostatek tudi na javno življenje, je sigurno. Večina gluhomencev je svojim starišem, drugim ljudem in tudi celim občinam v nadlego. Zaradi slabih lastnosti, katere nahajamo navadno pri neizšolanih gluhomenceh, zanemarjajo jih ne le občine, ampak tudi stariši, in reveži propadajo duševno in telesno. Ni-li torej važna naloga občin, dežel in držav, da skrbijo za te siromake in jim pomorejo vsaj do najpotrebnejšega pouka?

Zgodovina nam pripoveduje, da so se gluhomenci do 16. stoletja zato zanemarjali, ker se ni vedelo,

kako bi jih poučevali, kaj bi z njimi počeli. Kasneje pečali so se s temi nesrečneži mnogi učenjaki in izumili način uspešnega pouka. Zlasti sta dva moža, ki imata v tem posebne zasluge, da sta pričela s poučevanjem gluhomencev skupno v posebnih zavodih.

To sta Abbé de l'Epée v Parizu, izumitelj in zastopnik metode francoske in Samuel Heinicke, utemeljitelj zavoda v Lipskem in zastopnik metode nemške. Prvi pravi, da se naj poučuje gluhomence s pismenico, to je v jeziku pismenem in jeziku telokretnem, drugi pa zahteva, da se poučujejo v jeziku glasovnem. Z otvorjenjem gluhomemnic stoprv zasijali so lepši časi tem pomilovanja vrednim udom človeštva. Z urejenjem gluhomemnic se je pa tudi šele izvedelo število gluhomencev. Uvidel se je kmalu tudi razloček mej izšolanim in zapuščenim gluhomencev. Uvidela se je potreba poučevanja vseh gluhomencev. Da je dolžnost države, dežele in občine, da se skrbi za te reveže, omenil sem že zgoraj in vsaki dan skoro se prepričamo lahko o tem. Na Dunaji se pripeti dostikrat, da pripeljejo gluhomence od sodnije v gluhomemnico, da se izve kako mu je ime, kje da je rojen i. t. d. — pisati revež ne zna, govoriti ne ume in s telokretom ne more izraziti imena svojega in domačije svoje. Kaj je storil, da je prišel sodnji v roke? — Kradel je, ali pa beračil. In zakaj je kradel ali beračil? Dela ne dobi, ker se pač nihče rad ne peča z delavcem, s katerim se ne more razumeti.

In kdo mu je povedal, da ne sme krasti ali beračiti? — Nihče. — Celo domovni občini njegovi ga ne mogo oddati, ker je ne more imenovati. Tako ga vlačijo dlje časa od policije k sodnji, predno ukrenejo, kaj jim je z njim početi. Ako bi bil tak zapuščenec izšolan, umel bi si sam kruha služiti. Skušnja nas celo uči, da so šolani gluhomenci čestokrat marljiveji delavci, nego povsem zdravi ljudje.

Začetkom našega stoletja prišla je doba, da se je zboljšala metoda in poobčil pouk, a vender se še do sedanjega časa ni zadostilo vsem potrebam.

Gluhomenci so večinoma otroci revnih starišev, katerim je komaj mogoče, da skrbijo za telesne potrebe svojih otrok. Veliko število gluhomencev pa nam kaže, da celo državam in deželam ni mogoče vsem pomagati, ker bi bili troški jako veliki. Premišljevali so torej veščaki, kako bi se tu pomagalo, kako vender nekaj skrbelo za uboge gluhomence. No, domislili so se narodne šole. Začetkom tega stoletja napravila sta bila bavarska šolska svetovalca Stephani in Graser, potem župnik Daniel, Anglež Arowsmith in Czech, katehet na c. kr. gluhomemnici na Dunaji, razne predloge. Daniel in Graser nasvetujeta, da naj se gluhomenci poučujejo zajedno z zdravimi otroki, meneč, da ne napravljajo mehanični del govora gluhomence nobenih težav ter si bode, gledajoč pazno na obraz učitelja po daljši vaji z obrazno podobo jedne in iste besede kmalu spojil dotični pojem. Graser celo pravi, da gluhomence otrok ne prinese nobenega jezika s seboj v šolo, da se ni kakor polnočuten otrok doma učil razumevati jezika in rabiti, ter da se mora jezično poslopje še le v šoli korak za korakom sestavljati in posamični glasovi drug za drugim izvabljati. Samo

da se, kadar odslužite svoja leta, kadar odložite belo suknjo, vrnete k svojim roditeljem, bratom, sestram in svojim krajanom! Pomnite, da vam bo tudi v vaših bodočih stanovanjih zadržljivo, da se bo tudi pod vašimi strehami težko živelo, žalostno, da si boste tudi želeli, da se vam olehča. Vojaki, kadar tem možem snamejo z nog le del onih bremen, pod katerimi se jim glave sklanjajo do trave, kadar jim le toliko olehčajo stanje, da bi mogli mirneje dihati, vrnejo se sami radi v svoje vasi. Ne zahtevajte krvi teh revežev!

Te besede, ki so priletele k vojakom z nasprotni strani, niso stale brez upliva na njihovo srce, tako jim še nikedar nihče ni govoril, kakor mladi mož v duhovski obleki izstopivši iz vrst upornikov v ospredje. Ob njegovi strani stala je devojka s sklenenima rokama in skozi tesno skleneni ustni čulo se je iz globin golobitje duše:

„Častiti gospod!“

A duhovnik storil je, kakor ne bi bil slišal, še nekaj korakov naprej.

„Vojaki spomnite se svojih otcov, svojih majk, svojih sester, svojih nevest...“

(Dalje prih.)

čitanja raz usta nikakor ne zadoščuje in je brez vsega uspeha. Mislimo si polnočutnega otroka, ne umečega na pr. angleščine in sedečega v ljudski šoli, kjer se predava vse le v tem jeziku. Koliko časa bode trajalo, da si bode vsaj jedno ali drugo besedo ulovil, ter je mogel v govoru rabiti! Kaj pa še le gluhomencev otrok, kateremu ja naš jezik ravno tako tuj kakor angleščina in kateri ne sliši, kaj se mu govori!

Istina je pač, da spaja gluhomencev učenec sčasma z obrazno sliko po mnogokratni rabi dotične misli, a to se mu ne bode nikdar posrečilo, ako se mu predava kakor polnočutnemu otroku, treba je v to posebnega pouka. Ne smemo tudi pozabiti, da so obrazne slike raznoterih besed celo jednake, na pr. ustopiti in utopiti, hrana in rana. H v govoru nima posebne obrazne podobe, gluhomencev bode torej čital mesto hrana rana in ta beseda ima pač drug pomen, nego hrana. Da učenec najde pravi pomen taci besed mora biti jezika vsaj nekoliko več, tako da najde po slogu pravi pomen. Pri pouku v ljudski šoli pa mu tega ne bode mogoče, ker jezika sploh ni več. Pouk gluhomencev ima, posebno začetkoma toliko posebnosti, toliko različnega od pouka v ljudski šoli, da se je skoro uvidelo, da ni mogoče poučevati gluhomencev s polnočutnimi otroki v jedni šoli. Zanemarjali bi se gluhomenci, ali pa zdravi otroci, ali pa oboji. Omenjena dva učenjaka pokazala sta torej s svojimi nasveti, da sta le teoretika.

Največ praktične veljave ima še nasvet F. Ch. Czech-a. On je proučeval, da naj se duhovniki in učitelji v duhovnih in učiteljskih pripravnicah pripravljajo za pouk gluhomencev. Hotel je, da duhovnik gluhomence v svojem kraju v posebnih urah poučuje in potem učitelj to, česar so se učili z njimi ponavlja in jih vežba. Akoravno je bil Czechov predlog za takratne razmere zelo veljaven in praktičen, vender ni nikjer prodr. Za današnje razmere ta predlog nima veljave, ker se gluhomenci sedaj ne poučujejo več v pismenem in telokretnem jeziku, ampak v glasovnem. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. decembra.

Liechtensteinov državnozborni klub začenja se rušiti. Predarlška poslanca dr. Oelz in Turnherr sta iz njega izstopila in ne mislita pristopiti k nobenemu klubu. Ta dva poslanca, ki sta dosedaj zagovarjala združeno postopanje vse desnice, bodeta odslej kakor Lienbacher in Zallinger hodila svoja pota. Poleg konservativnih načel bodeta zagovarjala seveda tudi strogi centralizem in morda tudi nemški državni jezik. Bati se je, da se za njima še drugi odločijo. Morda gospodje že čutijo, da se bliža prevrat, ali so pa obupali, da bi v zvezi z desnico kaj znatnega dosegli.

Praški mestni svet vsprejel je predlog dr. Podlipnega, da se deželnemu odboru češkemu pošlje peticija, da prej ko mogoče napravi na muzejskem poslopju ploščo Husovo. O tem predlogu bila je živahna debata. Člana mestnega sveta, ki pripadajo duhovskemu stanu, nesta glasovala.

Vnanje države.

V skupščini srbski odgovoril je finančni minister, da je postopanje prejšnjega finančnega ministra bilo v treh ozirih nezakonito. Vlada je vzela namesto dovoljenega poplačljivega posojila 5 milijonov dinarjev, loterijsko posojilo 10 milijonov dinarjev, nad jeden milijon je nezakonito porabila in tabačni monopol je svojevoljno drugim oddala. Glede zahteve, da bi tožili bivšega finančnega ministra Rakića je izjavil predsednik skupščine, da je za to potreben poseben predlog.

Sedaj ko je Rusija odpoklicala svojega poslanika v Teheranu Dolgorukova, se ruski listi mnogo bavijo z vprašanjem, kako važni so dobri odnosi s Perzijo za Rusijo. Ko bi prišlo do vojne mej Rusijo in Anglijo, bi bil glavni ruski smoter Indija. Vojake bi morali prevažati čez Hvalinsko morje in potem je prevažati v transkaspisko ozemlje, po železnici, ki je blizu perzijske meje. Mnogi vojaki bi pa morali po navadnem potu v Azijo tudi ob perzijske meji. To premikanje bi pa lahko Perzija jako ovirala in tudi potem motila zvezo mej vojsko v Aziji in Rusiji. Pa tudi v drugih slučajih lahko Perzija dela Rusiji težave, če se v Teheranu ukorenini kak Rusiji sovražni upliv. Perzija lahko vedno hujska ruske podložnike v Aziji, kajti Turkomani in Tataři so kaj nemiren element. Rusija bi zgubila mnogo upliva v Srednji Aziji, ko bi imela zveza z Rusijo ob strani deželo, ki bi bila zavijena od kakega mogočnega sovražnika Rusije. Naloga novega poslanika bode v Perziji z nova utrditi ruski upliv. Naslednik Dolgorukova bode, kakor se poroča Bucev. Hvalijo ga, da je jako

drugega položeno delalo je dosti dobro zaseko. Mej skladovnicami gledalo je nekaj glav in molela ustja starih pušk. A bila je tu nema tišina. Najedenkrat zaropotal je boben, glave mej skladovnicami so se skrile in potem razlegel se je strel, kakor bi imeli tu granate. Vojaki naskočili so z nasajenimi bodali zaseko. Ropotanje bobnov bilo je vedno silnejše, kakor kadar nastane vihar in se nizko nad slamnatimi strehami tero oblaki. V desetih minutah belela je zaseka od belih plaščev cesarskih grenadirjev. Na povelje Rozhoda opustili so seljaki skladovnice brez strela in brez odpora.

Boben zaropotal je zopet in poveljnik je razglašal, da se živa duša ne gane odtod, ako se ne udado takoj.

„Naj se torej živa duša ne gane! Na zadnje brdo, Podlesci!“ velel je metljar Rozhoda kakor star general, kadar veli svojim vojakom v štirikot.

Podlesci so se umikali. Mej vojsko slišati je bila sem ter tja glasna kletev, da se proti tem jazbecem dela toliko okolišev. Seljaki pripravljali so se na drugi strel in na napad.

„Vojaki, prisegali ste sicer zvestobo svojim praporom, a pomnite, da ste s temi tu ista kri,

energičen in torej pravi mož da spodrine upliv angleški.

Turčija hoče na Kreti uvesti razne reforme. Število članov krečanskega narodnega sebranja hoče pomanjšati od 80 na 60. Polovice carinskih dohodkov ne bode več prepuščala Krečanom, zato bode pa sama plačevala orožnike, katere je dosedaj plačevala dežela. Preustrojiti hoče sodišča in njihovo število pomanjšati. Za uradnike hoče izbirati inteligentne in poštene osebe, ki ne pripadajo nobenej stranki. Šole hoče zboljšati, da Krečanom ne bode treba pošiljati otrok izobraževat se na tuje. Doma čej industriji hoče dati zdatno varstvo. Da se povzdigne trgovina in plovstvo, bode popravila in razširila pristanišča in osnovala brodarstvo in trgovsko šolo. Preorganizovati hoče občinsko upravo. Da se zboljša stanje kmetijstva, hoče graditi nove ceste s primernimi naredbami povzdigniti konjarstvo in kmetijstvo.

Nova rumunska vlada želi kmalu končati carinsko borbo z Avstro-Ogersko. Najbrž se bodo pogajanja o sklepu začasne trgovske pogodbe začela brž po božiči. Vlada bode to v kratkem objavila v bornici, ki najbrž sklepu take začasne pogodbe ne bode nasprotovala.

V zbornici **belgijski** bil je v petek velik škandal. Bila je debata o interpelaciji poslancev Bare in Jansona, ki sta hotela vedeti, zakaj so odstavili načelnika varstvenega oblastva Gautiera de Rasse. Ko je govoril liberalac Janson mu je konservativac Eeman vedno zasmejljivo segal v besedo. Liberalni poslanec Thiriar mu je zaradi tega zaklical: „Molčite, cirkuški clown“. To je pa bilo začetek velikemu škandalu. Občinstvo na galeriji je kričalo in klicalo v dvorano poslancu Eemanu: „Drži jezik za zobmi, neumni Avgust!“ Predsednik moral je zaključiti sejo. Pred zbornico bilo se je zbralo mnogo ljudij, ki so klicali: „Proč z ministerskim predsednikom Beernaertom. Obesite ga!“ Razburjenost bila je velikanska. Poslanec Eeman je pozval Thiriara na dvoboj.

Gladstone pridno deluje, da bi pripomogel na **Angleškem** liberalcem do večine. V ta namen se pred vsem poslužuje vnanje politike. Na raznih shodih slika z živimi besedami grozovitosti, ki se gode pod angleško zaščito na Kreti, kjer premoženje kristijanov in čast žensk nesta več varna. Turki bi se pa nikakor ne upali tako postopati s kristijani, ko bi Anglija jim potuho ne dajala. Angleško občinstvo je jako nevoljno, da angleška vlada podpira turško politiko proti kristijanom in zatorej je pričakovati, da pri prihodnjih volitvah propadejo konservativci.

Šah **perzijski** se resno prizadeva, da bi deželo svojo odprl evropski kulturi in jo uredil po uzorci zapadnih držav. Sedaj se delajo priprave, da se osnuje naučno ministerstvo. Italijanski grof Montesorte, ki je dosedaj vodil policijske zadeve, dobil je nalog, da naj upravo zlasti policije uravna po francoskem uzorci. Tudi se bode jako preustrojilo pravosodje in se bodo bolje zavarovale pravice tujcev, ki trgujejo s Perzijo.

Domače stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolč poslati naročnino saj do ponedeljka 16. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravišтво „Slovenskega Naroda“.

— (Oso bne vesti.) Na mesto g. doktorja Sedeja, ki je odšel na svoje novo mesto na Avgustinej na Dunaj, imenovan je dosedanji spiritual g. dr. Faidutti, na poslednjega mesto pa je stopil g. dr. Pavlica.

— (Gospo Pavline Rezmanove v Nabrežini) darilo 10 gld. poslal je g. dr. J. Vošnjak „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji“. Temu društvu podaril je zopet g. Fr. Tomšič, inženir na Dunaji, dva gld., v dveh mesecih torej sedem gld. Vesela družba pri g. Pakiži v Ribnici poslala je imenovanemu društvu pet gld. Znani domoljub g. Luka Svetec, c. kr. notar v Litiji, poslal je v tem letu že v drugič pet gld. za podporno društvo. Srčna bodi hvala blagi domorodkinji in vsem imenovanim prijateljem revnih slovenskih velikošolcev na Dunaji!

— (Prof. Louis Leger,) našim čitateljem dobroznani učenjak francoski, ki je prepotoval vse slovanske kraje in govori skoro vse slovanske jezike, priobčil je v tedniku „L'Europe“, ki izhaja od 1. novembra v Parizu, daljši članek z naslovom „Les peuples slaves et la civilisation“, v katerem dokazuje, da so tudi Slovani kulturni narodi, ter naštevajoč slavne pesnike, skladatelje in slikarje slovanske in navajajoč pesnika Kolarja prorokovanje o bodočnosti slovanski naposled sklepa: da ga ni plemena v Evropi, katero bi bilo bolj vredno proučevanja, nego Slovani, kajti nobeno drugo pleme ni v pol stoletja pokazalo toliko gibčnosti in toliko sposobnosti za napredek.

— („Matica Slovenska“) začela je razpošiljati svoje knjige za 1889. l. Knjige so naslednje: 1.) Letopis. Uredil dr. Lovro Požar (Vsebina: S. Rutar: Prazgodovinske izkopine po Slovenskem. — Janko B.: Ženitvanjski običaji Belih Kranjcev. — J. Steklasa: Herbert Turjaški. — V. Oblak: Starejši slovanski teksti. — S. Rutar: Kosovo polje. — J. Šubic: Fotografija. — J. Tomšič: Bibliografija slovenska. — Evgen Lah: Letopis „Matice Slovenske“. — 2.) Zaba vna knjižnica. V. zvezek. Erjavčevi izbrani spisi. II del. Uredil Frančišek Levec. 3.) Dušeslovje. Napredujočim Slovencem napisal France Lampe, doktor bogoslovja in modroslovja, profesor bogoslovja I. zvezek.

— (Trgovska in obrtniška zbornica) ima jutri ob 6. uri zvečer v mestni dvorani redno sejo z naslednjim dnevnim redom: 1. Obseg obrtne pravice kovačev. 2. Tarifa za javno tehcnico v Tržiči. 3. Volitev zastopnika v odbor c. kr. strokovnih šol za lesno obrt in umetno vezenje. 4. Prokurac za leto 1890. 5. O dostavljanji pisem v Ljubljani. 6. O podelitvi ustanov učencem šole za lesno obrt in učenkam šole za umetno vezenje in šivanje čipek. 7. O preložitvi jednega semnja v Črmošnicah. 8. Volitev zastopnikov v šolska odbora obrtnih nadaljevalnih šol v Postojini in Ljubljani. 9. Tarifa za semnje v Zdenkivasi. 10. Pravila za druge rokodelskih obrtov v Ribnici. 11. Ulogi za podporo obrtnima nadaljevalnima šolama v Kranji in Metliki. 12. Volitev 5 cenzorjev za podružnico avstro-ogrske banke v Ljubljani.

— (Slovensko gledališče.) Gosp. Benkoviču mora se priznavati, da ima prav srečno roko pri izbiranju gledaliških iger, katere prevaja na slovanski jezik. Kakor zadnjič, tako je včeraj popolnoma uspešno veselogra „Dve tašči“, katero je on poslovenil. Veselogra ta spada sicer med jednodejanske proizvode, a ima jako živahno razpletanje in mnogo šaljivih prizorov in dialogov, da poslušalce nehotoma zaziblje v smeh in veselost. Predstavljal se je jako dobro in so si v uspeh delili gospa Borštnik-Zvonarjeva, gospodičini Nigrinova in Gostičeva, gg. Borštnik, Sršen in Danilo. Dasi je bila vsa igra izborna, vender je treba še omeniti, da je bil prizor, ko dr. Živec (Sršen) babici, gospej Dorinski (Borštnik Zvonarjevi) razkrije svojo ljubezen, najboljši in uprav nepremagljive komike. Jedno željo bi pa vender imeli in ta je, da bi se pri bodoči reprizi stopnjevanje starosti in unanosti nekoliko krepkeje izražalo, ker je sicer razlika mej babico in vnukinjo vender le preneznatna. — Druga točka bila je Suppé-jeva komična opereta „Cannebas“, ki ima sicer samo jedno dejanje, a traje poldrugo uro in zahteva izurjenih pevk in pevcev in sploh mnogo oboja. Damatično društvo je s pripomočjo g. kapele Gerbičeva premagalo vse ovire, skrbelo za nove in lepe kostume in storilo sploh vse, da se je opereta uprizorila tako izvrstno, da smelo rečemo: Letos so bile vse predstave jako dobre, a včerajšnja bila je najboljša. Glavni ulogi sta imeli gospa Gerbičeva (Pavlina) in gospodičina Dancševa (Paskal Cannebas). Kakor glede elegantne vnanosti, tako tudi glede izbornega petja v svojih jako težavnih partijah sta poslušalce uprav oduševljali. Veliko pohvale in priznanja vzbudila je mej občinstvom gospodičina Nigrinova (Clairette). Poznali smo jo kot vrlo igralno moč, čuli tudi že v kratkih ulogah operetnih, včeraj pa nas je najprijetneje presenetila kot pevka v večji partiji. Njen glas je zvonk in krepak in pela in igrala je z veliko sigurnostjo. Izmej gospodov imel je najznamenitejšo ulogo g. Slavko. Postarane oskrbnika Avguščina slikal nam je z veliko komiko, zelo je ugajal s svojim petjem, zlasti pa s kupleti, ki so se brez ozira na anahronizem, bavili tudi s sedanji slovenskimi razmerami. Gosp. Pavšek (podčastnik Bigarel) in g. Štamecar (Bataille) pela in igrala sta na splošno zadovoljnost. Zbori so bili krepki in blaglasni, sploh vsa opereta tako gladko in lepo završena, da je občinstvo z izrednim zadovoljstvom in s ponosom ostavljalo gledališče. Predstava bila je jako dobro obiskana. Kakor čujemo, bode se „Cannebas“ kmalu ponavljal.

— (Koncert v redutni dvorani,) ki sta ga priredila preteklo soboto gg. vitez Janušovski in Moser, ni bil tako obiskan, kakor bi bilo pričakovati, kajti nad polovico sedežev bilo je praznih, dasi je bilo na vspredu mnogo novih točk in sta gg. koncertanta kot učitelja glasbe na do-

brej glasu. Gospoda koncertanta sta glavne točke sama izvajala in žela živahno priznanje. V prvi točki, Smetanovi simfonični skladbi „Vysehrad“ sodelovala je tudi gospodična K. Seunikova in pokazala veliko izvežbanost in preciznost. Gospa Bauer pela je štiri arije v italijanskem, francoskem, slovenskem in češkem jeziku, a s svojim petjem ni prodrila, jedva da je dosegla takozvani „spoštovani uspeh“. Veliko priznanja pa je vzbudil Fibichov melodram „Povodni mož“, ki ga je po češki baladi K. J. Erbena v slovenščino preložil gosp. J. Gestrin, deklamoval pa gosp. Ig. Borštnik. Na narodno pravljico oslanjajoča se lepa balada in krasna glasba uplivata z velikim efektom. Gospod Borštnik in g. vitez Janušovsky odlikovana sta bila z obilnim priznanjem.

— (Dacarski ključ.) Gosp. Ign. Stupica nas naproša, da naznanimo, da se prireja tretja nespremenjena izdaja njegovega „Dacarskega ključa“ (Berechnungsschlüssel) in da jo vsi čast. naročniki prejmo do novega leta.

— (Nova knjižica) izšla je v Dolenčevi tiskarni v Trstu. Naslov jej je: „Kastav grad i občina“. Sestavil dr. Laginja. Večinoma je ponatisnjena iz „Naše Sloge“. Cena 50 kr.

— (V Trstu) je nenadno pritisnil mraz. Preteklo soboto našli so v Montebelli neznanega moža zmrznenega. Nekoliko dni razs. da je jako huda burja in zadržavala ladije, da neso mogle v luko.

— (Potres.) V Kopru in okolici čutil se je 8. t. m. nekoliko pred 6. uro zjutraj močan potres, združen s podzemeljskim bobnjenjem. Prihajal je od severo-zahoda in trajal 3 sekunde. Sunki bili so tako močni, da so rožljala okna in celo odpirala se vrata. Škode ni, le ljudje, ležeči v posteljah, bili so zelo prestrašeni.

— (Denašnji mesečni živinski semenj) bil je prilično dobro obiskan. Prignalo se je 439 konj in volov, 348 krav in 48 telet, skupaj 871 glav. Cene so bile jako visoke, posebno krave, ker je prišlo mnogo zunanijh kupcev, posebno Lahov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Bern 7. decembra. Švicarska vlada je sklenila, da se Ivan Orth (nadvojvoda Ivan) ne vsprejme mej državljane švicarske.

Lizbona 8. decembra. Brazilijski cesar Dom Pedro z rodbino in spremstvom na parniku „Alagoas“ semkaj došel.

Beligrad 9. decembra. Uradni list oprevrgava nekaterih časnikov vest, da bi bili ministri potom regentstva razkralja Milana interpelovali zaradi besed, ki jih je nekda izustil o narodu srbskem.

Monakovo 9. decembra. Princ regent imenoval Monakovskega stolnega prošta, Rampfa, škofom v Pasavi.

Razne vesti.

* (Župan Dunajski.) Cesar je potrdil volitev dosedanjega prvega podžupana Dunajskega odvetnika dr. Janeza Nepomuka Praxa županom Dunajskim.

* (V Rimu) je 401.000 prebivalcev. Če odštejemo tujce in vojake, pa samo 359.000, torej padeva 100.000 več, nego jih je bilo pred 20 leti v papeževem Rimu. Število praznih stanovanj se množi. Na Porti Salara razpadajo nove nedozidane zgradbe.

* (Kraljevska najdenščina.) Dunajski fjakar Anton Winkler našel je dne 2. t. m. v svojem vozu, ko ga je snažil, usnjato torbo s 265 gld., katero je oddal policiji, ker ni vedel, kdo je zgubil. Pokazalo se je pa, da je bil torbico pozabil kralj danski Kristijan, katerega je Winkler vozil v vilo Cumberland v Penzingu. Kralj je dal fjakarju 100 gld. najdenščine izplačati.

* (V Brnu) je krojač Šlezak, ko je žena njegova odšla z doma, vrata zaprl in potem z revolverjem usmrtil svojo blizu pol leta staro hčerko Maričko. Potem je sam sebi trikrat ustrelil v vrat, da je krvaveč se zgrudil na tla. Prenesli so ga v deželno bolnico, kjer je izpovedal, da se je hotel usmrtiti, ker ima premalo zaslužka. Otroka je pa ustrelil, da bi se mu kdaj tako hudo ne godilo, kakor njemu.

* (Smrtna obsodba.) Sodišče v Petrinji obsodilo je 26. m. m. v smrt na vešalih kmeta Janka Gaiča iz Dolenjega Hrastovca, ker je dne 4. avgusta t. l. svojega tasta Rista Maleniča s sekuro usmrtil.

* (Največja pekarija.) V Brooklynu imajo največjo pekarijo na vesoljnem svetu. V tem velikanskem zavodu napečejo vsaki dan po 75.000 kruha in porabijo za to po 300 sodov pšenične moke. Pekarija broji 350 pekov in 100 voz prevaža kruh po mestu in predmestjih.

Vabilo.

Gospodje člani čitalniškega pevskega zbora naj izvolijo polnoštevilno udeležiti se pevske vaje v torek dne 10. t. m. zaradi priprav k Silvestrovi veselici.

Pevski odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

8. decembra.

Pri **Malič**: Bryner, Herzel, Hartman, Braun, Grünwald, Schleimer z Dunaja. — Frischau iz Maribora. — Fuchs iz Gradca.

Pri **avstrijskem cesarju**: Medvešek iz Celja.

Pri **Vrantu**: Schepitz iz Inomosta. — Hren iz Pra-
preč. — Müller iz Črnomlja. — Pintar iz Rakeka. — Ivanc
iz Velikih Lašč.

Umrli so v Ljubljani:

8. decembra: Marija Poljanšek, pleskarjeva žena, 73 let, na Bregu št. 18, za pljučnico.

V deželni bolnici:

6. decembra: Fran Jančar, de'avec, 34 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 7. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povenjen, kgr.	64
Rež,	5	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno :	3
Oves,	3 15	Mleko, liter	8
Ajda,	5 16	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 66	Telečje	56
Koruza,	4 55	Svinjsko	52
Krompir,	3 39	Kostrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	35
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	2 32
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 50
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	7 25
Špeh frišen	50	„ mehka, 4	4 30

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. dec.	7. zjutraj	741.0 mm.	-5.2° C	sl. vzh.	snež.	4 50 mm.
	2. popol.	739.3 mm.	-3.6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	739.7 mm.	-5.8° C	sl. szh.	obl.	snega.
8. dec.	7. zjutraj	740.3 mm.	-7.4° C	sl. sev.	obl.	
	2. popol.	740.7 mm.	-3.4° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.5 mm.	-5.0° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura -4.9° in 5.3°, za 4.9° in 5.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. decembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	85.70	—	85.85
Srebrna renta	86.25	—	86.30
Zlata renta	108. —	—	107.90
5% marcna renta	100.50	—	100.65
Akcije narodne banke	922. —	—	921. —
Kreditne akcije	315. —	—	315.75
London	118.20	—	117.95
Srebro	—	—	—
Napol.	9.40 1/2	—	9.36 1/2
C. kr. cekini	5.62	—	5.61
Nemške marke	58. —	—	57.90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	75 ar.
Državne srečke iz l. 1864	100	173	50
Ogerska zlata renta 4%	—	101	—
Ogerska papirna renta 5%	—	97	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	185	50
Rudolfove srečke	10	19	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	145	10
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	—	—	—

Trgovski pomočnik

22 let star, izučen v trgovini z mešanim, večinoma špecerijem blagom, premenil bi rad svoje mesto. Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(1008—1)

Mlad inteligenčen gospod in gospica, ki imata vsak po 10.000 goldinarjev premoženja, želita in sicer gospod s pošteno gospico, a gospica s poštenim gospodom v korespondenco stopiti.

(1010—1)

Prijazne ponudbe (če mogoče s sliko) naj se blagovolc poslati za oba pod „S. 26 J. 19“ poste restante Ljubljana.

Zadruga užitninskega davka v Il. Bistrici

išče

dacarja

z letno plačo 432 gld.

(1004—2)

Zastopnik: Mat. Vallenčič.

Kdor želi kaj podariti za Božič

otrokom, damam, gospodom,

zahteva naj ilustrirani božični seznam, ki se mu takoj pošlje franko.

(1011-1)

J. NEFF, Praga, Graben 39.

Glavno zastopstvo v Ljubljani

za Kranjsko neke že uvedene zavarovalne družbe se odda. Solidni, v tej stroki izvedeni prositelji naj pošljejo svoje ponudbe s priloženimi referencami pod „G. G. Y.“ na Rudolf Mosse na Dunaji.

(1009—1)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovei. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tattenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
8. zvezek: I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroče skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37—36)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournskej razstavi in je zaradi svojih osveževalnih lastnosti slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopeli, temveč tudi posebno zaradi svojega močnega, oživljajočega duha za žepne robce, obleke i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednotno Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,

dvorni parfumeur.

(719—20)

■ Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga. ■

NOVA PESMARICA.

Zbirka najbolj znanih slovenskih, hrvatskih, srbskih, bolgarskih, čeških, poljskih in ruskih pesnij.

Sestavil

Ivan Zeleznikar.

Založil

Dragotin Hribar.

Cena: Mehko vezani 80 kr., s pošto 10 kr. več. Elegantno vezani 1 gld. 20 kr., s pošto 1 gld. 30 kr.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani. — Naroča se pa lahko tudi v vsaki bukvarni.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Kneza Porcia

pristava (majerija) Vitovše

v Otoščah pri Senožecah in „fundus instructus“ se bode dne 14. decembra t. l. ob 10. uri dopoldne na lici mesta po županstvu Dolenjavs na javni dražbi za 10 let v najem dala.

Najemščina se bode izklicala po 1300 goldinarjev za leto. Zahteva se vadijum 1300 gld. v denarji ali v javnih obligacijah.

Pogoji so razpoloženi na ogled pri županstvu v Dolenji vasi ali pri dr. Deu-u v Postojini, kot zastopniku gospoda Ferdinanda kneza Porcia.

(996—2)

Javna zahvala.

Mi podpisani izrekamo iz lastnega nagiba najtoplejšo zahvalo vzajemni zavarovalnici „Konkordiji“ in njenemu glavnemu zastopniku v Ljubljani gospodu Ignaciju Valentinčiču za točno in popolno izplačevanje škode, ki nas je bila vsled požara zadela. Tretjič že je bila zavarovalnica „Konkordija“ v naši fari po škodi prizadeta in vselej se je s cenitvijo in plačilom tako vrolo obnesla, da zasluži, da jo vsacemu, kdor svoja poslopja zavarovati želi, iz lastne skušnje najtopleje priporočamo.

Draga (pri št. Rupertu) dne 20. nov. 1889.

France Gole,

Janez Glušič,

France Urbič,

poškodovanci.

(991—3)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.